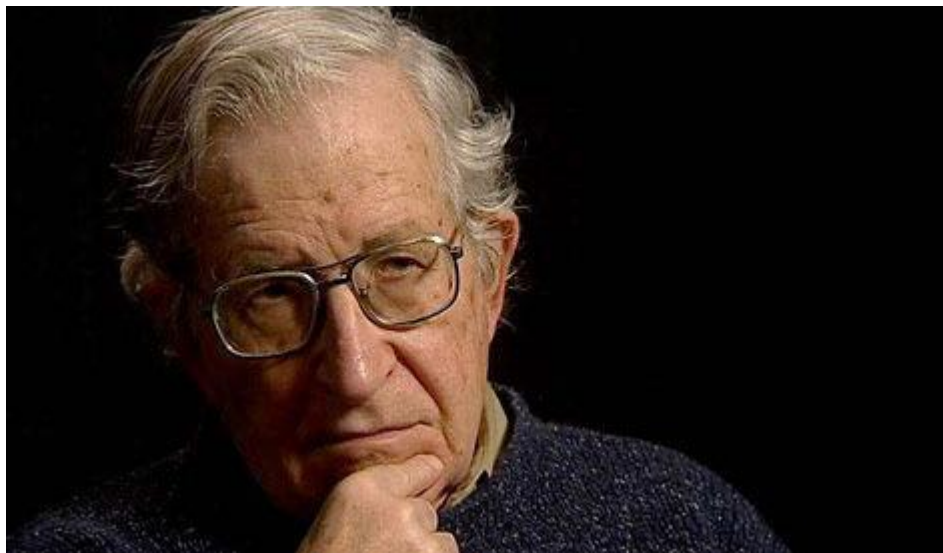

НОАМ ЧОМСКИ: Европске диктатуре су на издисају и већ се назире плутократија, диктатура финансијске олигархије, што и јесте крајњи циљ неолиберализма
ПРЕПОРУЧУЈЕМО | 09.03.2014 | 14:34

Један од највећих живих филозофа, лингвиста и критичара неолибералног капитализма и америчког хегемонизма, Ноам Чомски, крајем јануара је у Риму учествовао на Фестивалу науке где је представио своју нову збирку рукописа “Господари човечанства 1969-2013” и јасно поручио “како смо корак до технократске и диктатуре финансијске олигархије и да се европске демократије налазе на издисају “.

09.03.2014. Извор: advance.hr, за ФБР приредила Биљана Диковић

“Будући да се све одлуке доносе у Бриселу, европске демократије су пред потпуним колапсом и то без обзира на политичке боје владају у појединим земљама чланицама. Са отвореним уништењем демократија у Европи се почело 2011. у Италији и доласком на власт бившег комесара Европске уније, Марија Монтиа. Он на власт није дошао вољом бирача, него су га за премијера поставили технократе из Брисела”, [изјавио је Ноам Чомски](#).

Подсетимо да је Марио Монти крајем 2011. на чело Италије дошао “техничким државним ударом”. Иако се није радило о класичном државном удару латиноамеричког типа, уласком војника са машинкама у холове зграде парламента, то у пракси не значи ништа. У Бриселу су знали да његово постављање на место премијера неће бити могуће без слома на берзама и пада кредитног рејтинга, што се и догодило, а државни удар је успео хитним устоличењем Монтиа као премијера “за спас посрнуле Италије”. Одмах потом је покренута медијска кампања и наметнутог италијанског премијера се приказивало као спаситеља целе Европе, а магазин [Time](#) је у фебруару 2012. у опширној анализи покушавао појаснити јавности “зашто је Монти најважнији човек у целој Европи”.

Од стране Брисела и Европске централне банке октроирани премијер Италије је земљом управљао од 16. новембра 2011. до 28. априла 2013, управо онолико колико је ММФ-у и Европској комисији требало да спроведу све потребне “реформе” којима су Италију, некада светску индустријску силу, бацили на колена. Чомски тврди да је у Италији заједно са Монтијем “умрла и демократија”. ([Mario Monti i tihi “državni udar” kao stvar čisto tehničke prirode](#))

Mario Monti (десно) и Mario Draghi (лево) су 2011. у Италији извршили “технички државни удар” што је најопаснији преседан у новијој историји ЕУ

Италијански случај је био опасан преседан и прошао је готово неопажено, а према мишљењу Ноама Чомског “то је феномен који се дешава на глобалном нивоу”.

“Wall Street Journal је јавио како је америчка демократија такође на ивици колапса, а потпуно је неважно владају ли демократе или републиканци, сви следе исту политику о којој одлучују групе банкара и бирократа. Политика служи само како би банкари згртали профит и још више се обогатили”, рекао Чомски, који је неолиберализам описао као “највећи напад на светску популацију у последњих 40 година”.

Банкари против социјалне државе

Чомски се присетио речи које је изговорио Mario Draghi, председник Европске централне банке, када је рекао “да је друштвени уговор мртав”. Говорећи за Wall Street Journal, председник Европске централне банке Mario Draghi, **отворено је објавио рат социјалној држави и социјализму уопштено.**

Позната је његова скандалозна изјава за време институционалне кризе у Италији када је рекао “да је сасвим свеједно има ли или нема владе у Риму, резони јавне потрошње и реформе Тројке иду даље”, на шта је такође подсетио Чомски пре неколико дана. Међутим, сваку је сумњу разбила изјава из 2012. када је Mario Draghi [поручио](#) “да је прошло време када су економисти знали говорити да су Европљани толико богати да свима могу да плате и њихов нерад”.

Чомски је низао примере из ближе прошлости на које су неки народи или друштвене групе реаговали бурно, углавном из земаља којима су наметнуте најстроже мере штедње, већи део прилично млако, а неки готово никако и понашали су се као да их се све то ништа не тиче.

Изјаве председника ESB, Maria Draghi-а, познати филозоф и политички активист тумачи као “признање да је **на дневном реду политика коју ће диктирати финансијска олигархија и остали моћници**”.

“Те су се снаге фокусирале на уништавање последњих остатака социјалне државе. Политика ће од сада служити богатим банкарима за које ће народи морати радити све више. Наша друштва иду у сусрет плутократији, што и јесте главни циљ неолиберализма. Зар није застрашујуће чути резултате истраживања које је спровело британско удружење Oxfam, а који говоре како 85 најбогатијих људи на свету поседује једнако богатство као и 3,5 милијарде сиромашних и реч је о највећем нападу на светску популацију у последњих 40 година”, наглашава Чомски.

“Данас је једино важно колико се богатства слива у џепове банкара. Како живе обични људи више никога не занима. Исто се догодило и у Сједињеним Државама, али не на тако драстичан начин као у Европи у којој 70% популације нема никакве могућности да утиче на политику коју спроводи бриселска администрација.

Ко чини ту огромну масу од 70% људи? То су они са најнижим примањима, а оних 1% који су на врху, они одлучују о политици која ће се водити и то је чиста плутократија”, појашњава Ноам Чомски.

Смрт демократије и улога нових медија

За Ноама Чомског је **страшно што бирократе из Брисела одлучују ко ће и како у којој земљи владати, а не бирачи.**

“Умирући европске демократије отварају пут диктатури”, тврди Чомски и при том се осврнуо на садржај збирке есеја написаних од 1969. до 2013. у којима говори о **Сједињеним Државама као главном кривцу за политичку експлоатацију и ратове, од Вијетнама па све до данас.**

На крају је позвао преко 700 гостију у великој дворани аудиторијума “Parco della Musica” у Риму да размисле и о “манипулацији јавним мњењем”.

“Нови медији су у односу на традиционалне унели одређену дозу живости у начину размишљања. Међутим, постоји и негативни ефекат и мислим да нови медији често доводе до суженог погледа на свет, јер људе привлаче они медији или садржаји који имају тачно исти поглед на свет као и они сами. Ако се неко информисе само на блогovima, та ће особа имати врло сужену перспективу. Осим тога, ширење информација је довело до тога да се сталним понављањем истих на крају смањило ниво информисаности. Наравно, да много тога зависи о томе како се медији користе. Они могу бити добри и проширити хоризонте, али и изразито лоши”, објашњава Чомски.

“Нови медији су унели живост у начин размишљања и они могу бити добри и проширити хоризонте, али и изразито лоши јер често доводе до суженог погледу на свет. Људе привлаче они медији или садржаји који имају тачно исти поглед на свет као и они сами и таква ће особа имати врло сужену перспективу”.

Један од највећих живих интелектуалаца није поштедео критике ни интелектуалну елиту “која има велику одговорност према другим људским створењима”.

“Интелектуалци морају подстицати рад за опште добро у целом свету. Изазов будућности није само ограничити се на пуко посматрање догађаја. Потребно је да се уништи структуре оних институција које функционишу на начин да погодју онима што размишљају: `Све само за нас, а ништа другима!` То, међутим, не треба да учини на начин којим ће се погодити појединац, јер ће га систем напросто избацити ван, а сам остати нетакнут”, овом поруком је Ноам Чомски завршио своје излагање у Риму.

Ноам Чомски: **“Интелектуалци имају обавезу да делују, а не само бити пуки посматрачи догађаја. Морају се уништи институције које омогућавају пљачку, али не тако да се нападне појединац, јер ће га систем избацити, а сам остати нетканут”**.

- Последње речи су више него јасно упозорење, на шта указују деценијама појединци са позиција ванинституционалне радикалне левице, а реч је о томе да је западна парламентарна демократија конципирана на такав начин да нико није незамењив. То не значи да корумпираним политичарима треба опростити њихова злодела, али ограничити се само на њихову смену путем избора, а институције којима су до јуче управљали оставити нетакнуте, није се постигло ништа, јер финансијска олигархија на коју упозорава Чомски већ има спремну замену и свог човека који ће ускочити на упражњено место и несметано извршавати њихове заповести.

Ко пажљиво посматра европску политичку сцену приметитиће како су се с времена на време намерно уништавале личне политичке каријере да би се добио привид правне државе и демократије. Ноам Чомски тврди како ће у надоласећој плутократији чак и то бити немогуће, што је отворено и без имало скрупула пре две године наручио Марио Драги.

Анализирамо ли протекли период, можемо само закључити да смо заиста на самом прагу диктатуре, док у исто време бајке о “слободи и демократији” и даље без имало срама извозимо широм света.

(Оригинални наслов текста: Noam Chomsky: “Europske demokracije su na izdisaju i već se nazire plutokracija, diktatura finansijske oligarhije što i jest krajnji cilj neoliberalizma”)

Извори: RAI News | Time | RT Actualidad | Wall Street Journal | Nakedcapitalism.com | ANSA | La Republica/You Tube

facebookreporter